

je postavljanje problema u pogledu statusa govora koji od nasleđa preuzima sredstva neophodna za razgradnju samog tog nasleđa.”

Razlog bavljanja Levi-Strosom nije niti u povlašćenom uticaju etnologije niti u uticaju Strosove misli na savremenu filozofiju, već zato što njegov rad svedoči o izvesnoj metodi, izvesnom načinu mišljenja kako u pogledu kritike jezika tako i u pogledu kritičkog jezika nauka o čoveku, a sve u kontekstu Deridinog interesa za dekonstrukcijom metafizike.

Osnovna suprotnost preko koje se može videti način mišljenja svojstven Levi-Strosu jeste, smatra Derida, ona između prirode i kulture – suprotnost koja ide sve do sofistike. U „Osnovnim strukturama srodstava“ Levi-Stros polazi od sledeće razlike: prirodi pripada ono što je univerzalno i spontano, što ne zavisi od pojedinačne kulture, tj. od norme. Kultura zavisi od određenog sistema normi koje regulišu društvo i mogu da variraju od jedne društvene strukture do druge. Ali Levi-Stros uočava postojanje fenomena koji on naziva skandalom: nešto što odbija ovu suprotnost priroda/kultura, što je ujedno i prirodno i kulturno – zabrana rodosknavljenja. Ona je univerzalna – nalazi se u svim društvima i kao takva se može nazvati prirodnom. Ali ona je zabrana – norma – te je samim tim kulturna.

Zabrana rodosknavljenja postoji kao skandal jedino unutar sistema suprotnosti priroda/kultura. Rodosknavljenje je fakt od kojeg Levi-Stros polazi, ali ta činjenica, to središte kao ono što izmiče pojmovima kultura/priroda i kao takva im prethodi kao njihov preduslov. Svaka filozofska pojmovnost koja čini celinu sa suprotnošću priroda/kultura ostavlja nemišljenim ono što je čini mogućom - tvrdi Derida, naime poreklo zabrane rodosknavljenja, jer ista zabrana ne može biti mišljena unutar date strukture.